

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ὀκτωβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 420

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ σημάτων».

Π ρ ὶ σ

τὴν **Α. Μ. τὸν Βασιλέα**

Μεγαλειότατε,

Ι. Παρ' ἡμῖν ἐπεδιώχθη ἡ προστασία τῶν σημάτων τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ' τοῦ ἔτους 1893. Ὁ Νόμος ΒΡΝΣΤ', συναχθεὶς κυρίως ἐπὶ τῆ βασιτείας τῶν διατάξεων τοῦ Βελγικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Νόμου, καθιέρωσε τὸ σύστημα, ὅτι ἡ κατάθεσις εἶναι ἀπλῶς δηλωτικὴ. Διὰ τῆς καταθέσεως παρείχετο ἡ προστασία, διότι παρήγετο τεκμήριον, ὅτι ὁ καταθέσας χρησιμοποιοῖ νομίμως τὸ σῆμα. Τὸ τεκμήριον ὅμως τοῦτο ἠδύνατο ν' ἀνατραπῆ δι' ἀναγνωρίσεως παρὰ τῶν Δικαστηρίων ἑτέρου προσώπου ὡς δικαιούχου τοῦ σήματος, ὅτε τὸ πρόσωπον τοῦτο, ἂν καὶ μὴ καταθέτης, προετιμᾶτο τοῦ μὴ δικαιούχου καταθέτου. Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπέτυχεν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἐφαρμογῇ, δι' ὃ ἐπεζητήθη ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀντιθέτου συστήματος δηλαδή τοῦ συστήματος, κατὰ τὸ ὁποῖον μόνον ἡ κατάθεσις παρέχει δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως, ἢ ὁποῖα κατάθεσις γίνεται κατόπιν ἐλέγχου, διενεργουμένου παρ' ὀρισμένου διοικητικοῦ ὄργανου. Τοῦτο ἐγένετο ἀρχικῶς διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)18 Σεπτεμβρίου 1920 καὶ εἶτα διὰ τοῦ Νομοθ. Δ)τος τῆς 2 Νοεμβρίου 1927, ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 3462 τῆς 10)20 Μαρτίου 1928. Καὶ ἐνῆ ἐπεδιώχθη ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀντιθέτου συστήματος πρὸς τὸ ἀρχικῶς διὰ τοῦ νόμου ΒΡΝΣΤ' καθιερωθέν, ἐν τούτοις ἐν ἐπεζητήθη ἡ διατύπωσις νόμου ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ συστήματος τοῦ προελέγχου ἀλλ' ἐγένοντο τροποποιήσεις εἰς τὸν ἀρχικῶς ὑφιστάμενον νόμον ΒΡΝΣΤ', καὶ οὕτω παρέμειναν ἐν ἰσχύϊ διατάξεις, ἐφ' ὧν ἐβασίζετο τὸ σύστημα τὸ δηλωτικόν, ὡς ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 12, συνέπειαι τούτου ἦτο νὰ περιέχωνται ἐν τῷ νόμῳ, ὡς σήμερον οὗτος ἰσχύει, διατάξεις ἀντιπρακτικαὶ καὶ νὰ προκληθῶσιν πλείστοι ἀμφισβητήσεις. Σκόπιμον ὄθεν ἐκρίθη ὅπως διὰ νέου νόμου, καθιερωθῆ σαφῶς τὸ σύστημα, ὅπερ ὀφείλει νὰ διέπῃ τὴν παρ' ἡμῖν προστασίαν τῶν σημάτων καὶ ἀρθῶσιν ὅλαι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἀμφισβητήσεις, ἀλλὰ συνάμα νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ νέαι ἀνάγκαι τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, οὕτως ὥστε ὁ νόμος ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς σημερινὰς ἀπαιτήσεις τῶν συναλλαγῶν.

Ὁ νέος νόμος δὲν ἠκολούθησε τὸ σύστημα τὸ δηλωτικόν τὸ ἀκολουθηθὲν παρὰ τοῦ νομοθέτου τοῦ Νόμου ΒΡΝΣΤ', ἀλλὰ τὸ σύστημα ὅπερ ἐπαδίαξε νὰ καθιερώσῃ ὁ νόμος 3462, ἡ Εἰδικὴ ὅμως ἐπὶ τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας Ἐπιτροπὴ τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἡ συντάξασα τὸν παρόντα νέον νόμον, ἔχουσα ὑπ' ὄψει

τὰς ἀδικίας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ ἀπόλυτος ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος, καθ' ὃ ὁ πρῶτος, καταθέσας τυγχάνει προστασίας, περιελαθε διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται, ὅπως ἐξφανισθῶσιν τὰ ἄτοπα, τὰ δημιουργούμενα ἐκ τῆς ἀπόλυτου ἐφαρμογῆς τοῦ δημιουργικοῦ λεγομένου συστήματος, διότι ὅσον σῆμα καὶ ἂν ἐπιδιώκεται ἡ ἀσφάλεια τῶν συναλλαγῶν ἐν πρῶτον χάριν ταύτης νὰ ἐξφανισθῆ ἡ ἐντιμότης, διότι εἰς τοῦτο ὁδηγεῖ ἡ καθιέρωσις τοῦ ἀκρατοῦ συστήματος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις ἀνήκει μόνον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος πρῶτος κατέθηκε τὸ σῆμα. Διατάξεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδιώχθη ἡ ἀποτροπὴ τῶν ἀτόπων εἶναι ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 3 παρ. 2, ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 15 παρ. 1 περ. εε'. Ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ νόμου ἐλήφθη κυρίως ὑπ' ὄψει ὁ τελευταῖος Γερμανικὸς νόμος τῆς 5 Μαΐου 1936 καὶ ὁ Ἰταλικὸς τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1934.

II. Τὸ ἀρθρ. 1 δίδει τὸν ὄρισμόν τοῦ σήματος. Ψέγεται ἡ ἐν τῷ νόμῳ ἀναγραφὴ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ σήματος (ὅρα ἀντιθέτως Αὐστριακὸν νόμον), ἀλλὰ νομιζομεν, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπῆρχεν εἰς τὸν παλαιὸν νομὸν ὄρισμός τοῦ σήματος καὶ εἰς νεωτέρων νομῶν ἐπεζητήθη ἡ εὐρυνσις τῆς ἐννοίας αὐτοῦ, δὲν εἶναι σκόπιμος ἡ κατάργησις τοῦ ὁρισμοῦ.

Τὸ ἀρθρὸν τοῦτο εἶνε τὸ ἀντίστοιχον τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ νόμου ΒΡΝΣΤ' ἀλλ' ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως διορθωθῆ ἡ διατύπωσις διότι τὸ σῆμα καθορίζει τὸν παραγωγόν, δὲν διακρίνει τὸ προϊόν.

Εἰς τὸ ἀρθρὸν 1 περιελήφθη ὡσαύτως καὶ ἡ διάταξις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)9)1925 κατὰ τὴν ὁποίαν θεωρεῖται ὡς σῆμα καὶ ὁ τίτλος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Εἰς τὸ ἀρθρ. 2 καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ δικαιώματος. Τὸ περιεχόμενον ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τοῦ σήματος, ἀπαγορευομένης εἰς πάντα ἄλλον τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ, δημιουργεῖται οὕτως εἰπεῖν ἐν μονοπώλιον. Μόνον ὁ καταθέτων το σῆμα αὐτοῦ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου δύναται νὰ ζήτησῃ, ὅπως ἀπαγορευθῆ εἰς πάντα ἄλλον ἡ χρησιμοποίησις τοῦ σήματος.

Τὸ ἀρθρὸν 3 καθιεροῖ τι δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸν ὡς σῆμα. Τοῦτο συνετάγη ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 3462 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Γερμανικοῦ Νόμου καὶ 76 τοῦ Ἰταλικοῦ νόμου.

Δὲν δίδεται εἰς τὸν νόμον ὄρισμός τοῦ κοινοχρήστου, ἀφίεται εἰς τὰ Δικαστήρια σημάτων νὰ καθορίσωσι τοῦτο, ἀλλ' ὡς τοιοῦτον δέον νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ σῆμα τὸ ὁποῖον δι' ὀρισμένα ἐμπορεύματα χρησιμοποιεῖται παρὰ πλείονων, οἱ ὁποῖοι ἀκούσθῃ τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, οὕτως ὥστε νὰ δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι τοῦτο σχεδὸν ἔχει καταστῆ ἐνδεικτικὸν εἶδος.

Περιελήφθη διάταξις κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν διονδήποτε σῆμα τοῦ ὁποῖου ἡ κατάθεσις ἀντίκειται εἰς τὴν καλὴν πίστιν. Ἡ καθιέρωσις τῆς διατάξεως ταύτης

11 του νόμου ΒΡΝΣΤΓ' ως ούτος έτροποποιήθη διά μεταγενεστέρων νόμων. Δέν έκρίθη σκόπιμον νά καταργηθή ή διά κρισεις μεταξύ παραποιήσεως και άπομιμήσεως, διότι παρά τó ότι τά θρια μεταξύ παραποιήσεως και άπομιμήσεως είναι δυο-διόκριτα ή νομολογία καθιέρωσεν ήδη τήν έννοιαν τών ερων τούτων και δέν νομίζομεν. ότι θα έπρεπε νά μεταβληθώσι τά πράγματα.

Τó άρθρον 30 αίρει τās άμφισβητήσεις περί τής άρμοδιότητος τών τακτικών Δικαστηρίων. Τά τακτικά Δικαστήρια ούδεμίαν άρμοδιότητα έχουν εις τās περιπτώσεις, εις τās όποιās καθίστανται άρμόδια τά Δικαστήρια σημάτων. Δέν δύνανται πλέον τά Δικαστήρια νά έρευνήσωσι π. χ. εάν ύφίσταται ή όχι παραποίησης ή άπομίμησις, εάν τó Δικαστήριο σημάτων δέν έδέξατο σήμα ως αποτελούν παραποίησησιν ή άπομίμησιν προκατατειθεμένου τοιούτου.

Τά άρθρα 31—34 προβλέπουν περί τής συσκευασίας. Έκρίθη σκόπιμον όπως αί συγτικάί διατάξεις περιληφθούσιν εις τόν νόμον περί σημάτων λόγω τού ότι διά τής συσκευασίας επιτυγχάνεται ως και διά τού σήματος ή διάκρισις τών προϊόντων ώρισμένως επιχειρήσεως. Λόγω τής ίδιας φύσεως τής συσκευασίας, τά τής κτήσεως τού έπι τής συσκευασίας δικαιώματος ρυθμίζονται κατά τρόπον διάφορον τής κτήσεως τού έπι τού σήματος δικαιώματος.

Τό άρθρον 35 προβλέπει περί τών άλλοδαπών σημάτων. Τό άρθρον 36 προβλέπει τήν αντικατάστασιν τού όγου τούδε εκδιδομένου Έπισήμου Δελτίου δι' ειδικού τεύχους τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως. λόγω τής παρατηρηθείσης βοαδύτητος προί τήν εκτύπωσιν τού Δελτίου.

Τό άρθρον 37 προβλέπει περί τής όμοιότης τών μελών, τών τών Δικαστηρίων Σημάτων.

Τέλος τó άρθρον 38 καθορίζει τίνας νόμους και τά διατάγματα, τά όποία από τής εφαρμογής τού νέου νόμου θά παύσουν ισχύοντα. έθεωρήθη δέ σκόπιμον ν' αναγραφώσιν λεπτομερως άπασαι αί καταργούμεναι διατάξεις, και συνάμα νά θεωρηθώσιν κατηγορούμενα πάσαι αί διατάξεις αί αντιτιθέμεναι εις τόν νόμον. Προβλέπεται επίσης ή έκδοσις Β. Δ. προς έκτάλεσιν τού παρόντος νόμου δι' όν θά δύναται νά γίνη και παρ' ήμιν ó καθορισμός τών προϊόντων εις κλάσεις ως τούτο γίνεται εις τās πλείστας τών ξένων νομοθεσιών.

Λαμβάνομεν κατά ταύτα τήν τιμήν νά πασακαλέσωμεν τήν Έμετέραν Μεγαλειότητα όπως εύαρσετουμένη περιβάλη τó παρόν σγέδιον νόμου διά τής Έψηλής Έγκοισεώς Της.

Έν Αθήναις τή 29 Σεπτεμβρίου 1939.

Εύλαβείς τής Έμετέρας Μεγλειότητος
θεράποντες

Οί Έπουργοί

Έπι τής Δικαιοσύνης
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έπι τής Έθν. Οικονομίας
Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Άναγκ. Νόμος όπ' άριθ. 1998. 1939

Περί σημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τού Έμετέρου Έπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσταμεν και διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κατάθεσις.

Άρθρον 1.

Όρισμός.

1. Σήμα θεωρείται πών σημείον χρήσιμον προς προσδιορισμόν τής προελεύσεως τών προϊόντων έξ ώρισμένης επιχείρησεως βιομηχανικής, γεωργικής ή κτηνοτροφικής ως και

των άντικειμένων έμπορίας έξ ώρισμένης έμπορικής επιχείρησεως.

2. Ως σήμα θεωρείται και ό τίτλις έφημερίδος ή περιοδικού.

Άρθρον 2.

Περιεχόμενον και κτήσις δικαιώματος.

Τó δικώμα προς αποκλειστικήν χρῆσιν σήματος κατάνυμόν διά τής καταθέσεως αυτού συμφωνως προς τās διατάξεις τού παρόντος νόμου.

Άρθρον 3.

Άπαράδεκτα προς κατάθεσιν.

1. Δέν δύνανται νά γίνωσι δεκτά προς κατάθεσιν ως σήματα :

α) τά κοινόχρηστα.

β') τά στερούμενα παντός διακριτικού χαρακτήρος.

γ') τά συστήμενα αποκλειστικώς εκ γραμμών, αριθμών, λέξεων, σημείων ή ένδειξεων. όταν πάντα ταύτα δύνανται νά χρησιμεύωσι προς δήλωσιν τού είδους, τής ποιότητος, τής ποσότητος, τού βάρους, τού ποσορισμού, τής αξίας τού τόπου τής προελεύσεως τού έμπορεύματος ή τού προϊόντος.

δ') τά έμβλήματα και σύμβολα τού Έλληνικού Κράτους, τά Βασιλικά έμβλήματα ως και πάσης άρχής και τά θρησκευτικά σύμβολα. Επίσης αί δηλωτικά πάντων αυτών ονομασία και παραστάσεις.

ε') τά αντίβαινοντα εις τήν ήθικήν ή τήν δημοσίαν τάξιν.

στ') τά περιέχοντα δηλώσεις ή παραστάσεις, αί όποίαί προφανώς δέν ανταποκρίνονται προς τήν αλήθειαν και δημιουργούσι κινδύνους παραπλανήσεως.

ζ') τά αποτελούντα παραποίησην ή άπομίμησιν νομίμως προδηλωθέντος και μη δικηγραφέντος σήματος, χρησιμεύοντος προς διάκρισιν τού αυτού ή παρμοίου προϊόντος.

η') όνόματα και εικόνας τρίτων προσώπων και συναινούτων έτι αυτών.

2. Άνεξαρτήτως τών άνωτέρω περιπτώσεων δέν είναι δεκτόν προς κατάθεσιν οιονδήποτε σήμα, τού όποιου ή κατάθεσις αντίκειται εις τήν καλήν πίστιν.

Άρθρον 4.

Όμωνυμία σημάτων.

Όταν τó σήμα αποτελείται εκ τού ίδιου όνόματος τού καταθέτου, τó αυτό δέ όνομα έχει κατατεθή ήδη υπ' άλλου ως σήμα διά τά αυτά ή όμοειδή προϊόντα, δέον νά προστεθή διακριτικόν τι προς σαφή διάκρισιν ούτου από τού προηγούμενου.

Άρθρον 5.

Κατάθεσις.

1. Προς κατάθεσιν σήματος υποβάλλεται δήλωσις προς τó Έπουργείον Έθνικής Οικονομίας (τμήμα Έμπορικής και Βιομηχανικής Έδιοικτησίας) μετά έξ άντιτύπων τού σήματος, εις ήν δέ περιπτώσιν τó προς κατάθεσιν σήμα, αποτελείται έξ ώρισμένης έγχρώμου συνθέσεως και μετά τεσσάρων άντιτύπων αυτού, στερεοτύπου πλακός και διπλοτύπου εισπραξέως γραμμικών πεντακοσίων (500) ύπερ τού Δημοσίου, ως και γραμματίου καταθέσεως παρά τώ Τμήμω Παρακαταθηκών και Δανείων εκ δραχμών τριακασίων πεντήκοντα (350) προς όμοιότην τών μελών τού πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Η δήλωσις περιέχει υποχρεωτικώς και διορισμόν άντικλήτου εν Αθήναις.

2. Άνευ τής τηρήσεως τών διατυπώσεων τούτων δέν δύναται νά πρωτοκολληθή ή δήλωσις, ούδέ νά συνταχθή ή καταπέρο εχθεσις.

3. Εύθός άμα τή υποβολή αυτής ή δήλωσις πρωτοκολλάται εν ειδικώ βιβλίω, είτα δέ συντάσσεται έκθεσις περί τής υποβολής αυτής εν έτέρω βιβλίω. Η έκθεσις περιέχει:

α') Τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως,

β') τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους μετὰ μνείας περὶ καταθέσεως τῆς στερεοτύπου πλάκῃς.

γ') προσδιορισμὸν τοῦ προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος πρὸς διακρίσιν τῶν ὁποίων προσρίζεται τὸ σῆμα,

δ') τὸ ὄνομα τοῦ δηλοῦντος καὶ τοῦ δικηγόρου εἰδικῷ πληρεξουσίου του. ἐν ἣ περιπτώσει ἢ δὴλωσις γίνεται διὰ πληρεξουσίου, καὶ

ε') τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διαρκείας τῆς προστασίας τοῦ σήματος.

4. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπικαλλᾶται ἐν τῶν ἀντιτύπων τοῦ σήματος, ὑπογράφεται δὲ αὕτη ὡς καὶ τὸ ἀντίτυπον ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἢ τοῦ εἰδικῷ πληρεξουσίου του καὶ τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας, αὐτὸς δ' ἐννοεῖται ὅπου τοῦ λοιποῦ νόμου ἀναφέρεται ὁ ἀρμοδίος τμηματάρχης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

Ἄρθρον 6.

Δικαστήρια Σημάτων.

1. Περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς δηλώσεως καταθέσεως ἀποφασίζουσι τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστώμενα δύο διοικητικὰ δικαστήρια, τὸ μὲν πρωτοβάθμιον, τὸ δὲ δευτεροβάθμιον.

2. Τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι τριμελές, ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Παρέδρου παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας ὡς πρόεδρος, ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας καὶ ἐξ ἐνὸς βιομηγάνου.

3. Τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον σημάτων εἶναι πενταμελές ἀποτελούμενον ἐξ ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους ὡς πρόεδρος, ἐξ ἐνὸς Καθηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἐκ δύο βιομηγάνων.

4. Τὰ ἀνωτέρω μέλη ἀμφοτέρων τῶν δικαστηρίων (πλὴν τοῦ τμηματάρχου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας) διορίζονται ἐπὶ διετεί θητεία κατὰ Δεκέμβριον μῆνα τοῦ ἔτους, ἐπιτροπομένου τοῦ ἀναδιορισμοῦ αὐτῶν. Καὶ δὴ ὁ μὲν Καθηγητὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ Καθηγητοῦ ἢ Υφηγητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος μεθ' ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐπίσης Νομικοῦ Συμβούλου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Οἱ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας μετὰ δύο συναδέλφων αὐτῶν ὡς ἀναπληρωτῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ δὲ βιομηγάνοι διορίζονται ἐπὶ διετεί θητεία ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς Ἑλλάδος. ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηγάνων προτάσει: τριπλασίον. Ἐν ἑλλείψει τῆς Ἐνώσεως ταύτης οἱ βιομηγάνοι μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς ἐξ ὑπαμοιῆς ἀνά διετίαν ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηγάνων προτάσει: τριπλασίον.

5. Γραμματεῖς τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύο ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εισηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἄρθρον 7.

Διαδικασία.

1. Τὰ δικαστήρια σημάτων ἐδρεύουσιν ἐν Ἀθήναις, συνεδριάζουσι δὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐν τινὶ τῶν γραφείων, ὀριζόμενοι διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοιχοκολλουμένοι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου.

2. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, τηροῦ-

ναι δὲ περὶ αὐτῶν κεντρικά. Τα δικαστήρια συνεδριάζουσι καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους καὶ γνωστοποιουμένας διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου. Ἡ συζήτηση γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέματος καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν σειράν τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ἢ τῆς ἐφέσεως. Τὸ ἐκθεμα τοιχοκολλᾶται πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

3. Πρὸ πάσης συζήτησεως ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καλοῦνται οἱ διάδικοι, τῆς οἰκείας κλήσεως κοινοποιουμένοις αὐτοῖς ἢ τοῖς ἀντικλήτοις τῶν πέντε πλῆρεις ἡμέρας πρότερον, κατὰ τὴν ὀρισθείσαν δὲ δικόμισον ἢ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν κλητευθέντων διαδίκων. Τὸ δικαστήριον εἴσομαι τῇ αἰτήσει τῶν διαδίκων ἢ κατ' αἰτεπαγγέλτως νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν εἰς τακτὴν δικάσιμον. Ἐκ τῆς ἀπουσίας τῶν διαδίκων δὲν τεκμαίρεται ὁμολογία τοῦ δικαστηρίου δικάζοντος ὡς ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ διάδικος. Ἀνακοπὴ κατὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Οἱ διάδικοι παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ δικηγόρου, καὶ δικαιοῦνται νὰ ἀναπτύξωσι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοὺς ἰσχυρισμούς των καὶ νὰ ὑποβάλωσι πᾶν χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεως των στοιχεῖον ἢ ἔγγραφο. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων.

5. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, δέον δὲ νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένα. Ἡ μεσοψηφία καταχωρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει. Αἱ ἀποφάσεις ἀπαγγέλλονται δημοσίᾳ ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ συνεδρίᾳ, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.

6. Τῶν δεχομένων τὸ σῆμα ἀποφάσεων περιλήψεις δημοσιεύονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, ὑποχρεωμένου νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐν τῷ Δελτίῳ Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ περιλήψις δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δηλοῦντος καὶ ἀναγραφὴν τοῦ προϊόντος πρὸς διακρίσιν τοῦ οἴοιου προσρίζεται τὸ σῆμα, ὡς καὶ ἀπεκρίνωσιν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἰσορροπικαὶ ἀποφάσεις δέον ν' ἀκοινοποιῶνται ἐντολῇ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου ὡς καὶ παντὸς ἐνδιαφερομένου διαδίκου πρὸς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν.

7. Ὡς πρὸς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκρατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν πρακτικῶν, τοὺς λόγους καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐξαιρέσεως δικαστῶν, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

8. Ἡ παράθεσις διατάξεως ρυθμιζούσης τὴν διαδικασίαν ἐπὶ γίνεται ἀκυρότητα, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ παράθεσις προϋξένητε βλάβην εἰς τὸν πρωτοβάθμιον αὐτὴν διάδικον.

Ἄρθρον 8.

Ἐφεσις.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ παντὸς διαδίκου ἐνώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

Ἄρθρον 9.

Τριτανικοπή.

Πᾶς τρίτος ἔχων ἔννομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικόν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον τοῦ Κράτους, δύναται νὰ τριτανικοπή ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν πρωτοβάθμιου ἢ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου.

*Άρθρον 10.

"Ασκήσις ἐνδίκων μέσων.

1. Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων τούτων μέσων ἄρχονται, προκειμένου μὲν περὶ ἀποφάσεων ἀπορριπτικῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται ἢ ὡς ἀνω περίληψις τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως. Δύνανται ὅμως ταῦτα καὶ πρὸ αὐτῆς νὰ ἀσκηθῶσι.

2. Τὰ ἐνδίκια μέσα τῆς ἐφέσεως καὶ τριτανικοπῆς ἀσκούνται διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ὅστις καταχωρίζει αὐτὰ εἰς ἴδιον δι' ἐκότερον βιβλίον, συντασσομένης ἅμα τῇ καταθέσει πράξεως, ὑπογραφομένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ καταθέσαντος.

3. Ἄντὶ τῆς καταθέσεως τὰ ὡς ἀνω ἐνδίκια μέσα δύνανται νὰ ἀσκηθῶσι διὰ κοινοποιήσεως τοῦ οικείου δικηγόρου πρὸς τὸν ἀρμοδίον τμηματάρχη κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Οὗτος ἐντὸς τῆς ἐπιούσης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως καταχωρίζει τὴν κοινοποιήθεισαν ἐφ' ἑσῆν ἢ τριτανικοπὴν εἰς τὸ δι' ἐκατέραν ἐξ αὐτῶν τηρούμενον εἰδικὸν βιβλίον.

4. Τὰ δικόγραφα τῶν ἐνδίκων μέσων ἐνδὸς νὰ περιέχουσι:
α') τὰ ὄνόματα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων,
β') σημείωσιν τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως,
γ') πάντας τοὺς λόγους τῆς προσβολῆς αὐτῆς.
δ') χρονολογίαν καὶ ὑπογραφήν τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρξουσίου του.

5. Πρὸ πάσης συζητήσεως ἐνδίκων μέσων ἢ αἰτήσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 15, 19 καὶ 21 κατατίθεται παράβολον ἐκ δραχμῶν τριακσίων, τοῦ ὅποιου διατίθεται ἢ ἀπόδοσις ἐν παραδόχῃ τοῦ ἀσκηθέντος ἐνδίκου μέσου ἢ αἰτήσεως, συνάμα δὲ προσάγεται γραμματίον καταθέσεως τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δραχμῶν μὲν πεντακσίων πενήκοντα (550) προκειμένης συζητήσεως ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δραχμῶν δὲ τριακσίων πενήκοντα (350) ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.

6. Ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7.

7. Ἐν ταῖς βιβλίαις καταχωρίσεως δικηγόρων ἀναγράφεται: α') ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς τοῦ δικηγόρου, β') ἡ χρονολογία καὶ γ') τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ καταθέσαντος.

*Άρθρον 11.

Αἰτήσις ἀναίρεσεως.

1. Κατὰ τῆς τελεσιδίκου καταστάσεως ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου σημάτων, ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναίρεσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παρὰ παντὸς διαδίκου, διὰ τούτων ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ Νόμου 3713/1929 ἀναφερομένου λόγους.

2. Ἡ αἴτησις ἀσκεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς καταστῆ τελεσιδικίως ἢ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, ἢ προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 10 παρ. 1.

3. Ἡ αἴτησις κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

*Άρθρον 12.

Παρέμβασις.

1. Πᾶς τρίτος ἔχων ἔνομον συμφέρον, ἔστω καὶ μὴ χρηματικόν, ὡς καὶ πᾶν ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικόν ἐπιμελητήριον, δύνανται νὰ παρέμβῃ ἑκούσιως εἴτε ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων σημάτων, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Ἡ παρέμβασις ἀσκεῖται διὰ δικηγόρου κατατιθεμένου παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμηματάρχῃ ἢ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιουμένου τρεῖς πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

3. Ἐν τῇ παρεμβάσει ἐκτίθενται οἱ λόγοι αὐτῆς.

*Άρθρον 13.

Καταχώρισις.

1. Καταστάσεως ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς δηλώσεως καταθέσεως σήματος, ὁ ἀρμοδίος τμηματάρχης ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγράψῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς καταχωρίσεως τῶν δηλώσεων καὶ κάτωθι τῆς ἐκθέσεως, ἐὰν ἐγένετο δεκτὸν ἢ ὄχι τὸ σῆμα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως.

2. Περὶ τῶν δεκτῶν γενομένων σημάτων τηρεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου βιβλίον ἴδιον διὰ τὰ ἡμεδαπὰ καὶ ἴδιον διὰ τὰ ἀλλοδαπὰ, ἐν οἷς ἀναγράφονται πάντα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καθοριζόμενα, ὁ ἀριθμὸς τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπισημαίνει ἀντιτυπον τοῦ σήματος. Ἀτελὲς ἀντίγραφον περὶ τούτου παρέχεται τῷ καταθέτῃ τοῦ σήματος.

3. Πάντα τὰ βιβλία σημάτων εἶναι δημόσια, ἀντίγραφον δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς καταχωρίσεων παρέχεται εἰς πάντα αἰτούντα.

*Άρθρον 14.

Χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος καταθέσεως.

Σῆμα γενόμενον δεκτὸν θεωρεῖται κατατεθὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως.

*Άρθρον 15.

Διαγραφή.

1. Τὸ σῆμα διαγράφεται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων σημάτων ἐπὶ τῇ αἰτήσει: α') τοῦ δικαιοῦχου, β') παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον καὶ γ') παντὸς ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις: α') ὅταν ὁ δικαιοῦχος τοῦ σήματος δὲν ἠθέλει θέσει εἰς κυκλοφορίαν προϊόντα φέροντα τὸ σῆμα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς καταθέσεως, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ τίτλου ἐφημερίδος ἢ περιοδικῶν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς καταθέσεως. Προκειμένου περὶ σημάτων διακρινόντων φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα, ἢ τριετία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ παρασκευῆς καὶ κυκλοφορίας ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

β') "Ὅταν ὁ δικαιοῦχος ἐπὶ ἐν ἔτος ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ προϊόντα ἢ τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν φέροντα τὸ σῆμα.

γ') "Ὅταν ἡ ἐπιχείρησις διὰ τὰ προϊόντα τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν τῆς ὁποίας ἔχει κατατεθῆ τὸ σῆμα ἔπαυσεν ἀπὸ ἐνὸς τουλάχιστον ἔτους νὰ λειτουργῇ.

δ') "Ὅταν τὸ σῆμα κατέστη κοινόχρηστον. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἢ αἴτησις δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶν πρὸ τῆς παρεόδου δεκαπενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης καταθέσεως.

ε') "Ὅταν τὸ κατατεθὲν σῆμα ἀποτελῆ παραποίησιν ἢ ἀπομίμησιν διακριτικοῦ γνωρίσματος τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου προϊόντος, ὅπερ ἤδη πρὸ τῆς καταθέσεως εἶναι γνωστὸν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ ἢ περὶ διαγραφῆς αἰτήσις ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μὲν ἔτους προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν Ἑλλάδι, δύο δὲ ἐτῶν προκειμένου περὶ διακριτικῶν γνωρισμάτων προϊόντων κατασκευαζομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Ἡ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται περίληψις τῆς προσεβαλλομένης ἀποφάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι συγχρόνως τὰ προϊόντα μετὰ τοῦ κατατεθέντος σήματος ἔχουσι τεθῆ πράγματι εἰς κυκλοφορίαν.

2. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως περὶ διαγραφῆς ἀρχοῦνται ἀφ' ἧς αὕτη καταστῆ ἀμετακλήτου, μὴ χωρίστης οὕτε ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως, οὔτε ἐγκλήσεως εἰς τὸν πρὸ αὐτῆς χρόνον.

3. Διατασσόμενης τῆς διαγραφῆς τοῦ σήματος, ὁ ἄρμόδιος τμηματάρχης ὑποχρεῖται νὰ σημειώσῃ τὴν διαγραφὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας ἀποφάσεως ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 13 παρ. 2 βιβλίῳ σημάτων καὶ νὰ δημοσιεύσῃ ἐν περιλήψει τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Χρήσις σήματος.

*Ἀρθρον 16.

Τρόπος χρήσεως.

Τὸ σῆμα δύναται νὰ τίθεται ἐπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀντικειμένων. τῶν περικαλυμμάτων αὐτῶν, τοῦ χάρτου ἀλληλογραφίας, τῶν τιμολογίων, τῶν τιμοκαταλόγων καὶ παντὸς ἄλλου ἐγγράφου. ὅπου χρησιμοποιεῖ ἢ ἐπιχειρήσῃ.

*Ἀρθρον 17.

Ἴδια καὶ ἄλλότρια προϊόντα.

1. Τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρήσις μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων προϊόντων τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ.

2. Ὡς ἴδια θεωροῦνται καὶ τὰ προϊόντα τὰ κατὰ τὸ κύριον αὐτῶν μέρος κατασκευαζόμενα ἢ παρασκευαζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, ἀπλῶς δὲ συναρμολογούμενα ἢ συμπληρούμενα ὑπ' ἄλλου.

3. Ἐὰν ἡ κατασκευὴ ἢ συναρμολόγησις ἢ συμπλήρωσις γίνεταί ἐν χώρᾳ διαφόρῃ ἐκείνης ἐνθα τὸ πρῶτον ἐκρημοποιήθη τὸ σῆμα, δεόν νὰ ἀναγράφηται κατὰ τρόπον εὐδιάκριτον ὁ τόπος ἐνθα αὕτη γίνεται, ἐλληνιστὶ δὲ ἐὰν γίνεταί ἐν Ἑλλάδι.

4. Ὁ μὴ παραγωγὸς τοῦ αὐτοῦ ἢ ὁμοίου προϊόντος δύναται νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ σήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν πωλουμένων ἄλλοτριων προϊόντων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διατηρήσεως ἀθίκτου τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος σήματος τοῦ παραγωγῆ αὐτῶν.

5. Ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει οὐδὲ συναινούσης τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται χρῆσις ἐπὶ ἄλλοτριων προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων.

*Ἀρθρον 18.

Περιορισμὸς προστασίας.

Διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ σήματος δὲν ἐμποδίζεται ἄλλος, ὅπως χρησιμοποίησῃ τὸ ὄνομα, τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν κατοικίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ δηλώσει περὶ τοῦ εἴδους, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου παραγωγῆς, περὶ τῆς ποιότητος, τοῦ προσρισμοῦ, τῆς τιμῆς ἢ τοῦ βάρους προϊόντος τινὸς ἢ ἐμπορεύματος ὁμοειδοῦς, ἐφ' ὅσον ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν δὲν γίνεταί ἐν εἴδει σήματος.

*Ἀρθρον 19.

Διάρκεια τῆς προστασίας.

1. Ἡ προστασία τοῦ σήματος διαρκεῖ ἐπὶ δεκαετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως.

2. Ἡ διάρκεια τῆς προστασίας δύναται ἐκάστοτε νὰ παρατείνεταί ἐπὶ μίαν δεκαετίαν διὰ τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐμπροθέστου ὑποβολῆς τέλους παρατάσεως ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος ἢ εἰδικῆς πληρεξουσίας αὐτοῦ.

3. Ἡ ὑποβολὴ τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως δεόν ὅπως γίνεταί ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς προστασίας.

4. Ἐὰν προσήχθῃ ἐμπροθέστως τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως ὁ ἄρμόδιος Τμηματάρχης σημειοῖ τοῦτο ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀρχικῆς καταθέσεως προσυπογράφοντες καὶ τοῦ ἀντιταχμένου τὴν παράτασιν.

5. Ἐὰν δὲν προσήχθῃ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους παρατάσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς § 3 τοῦ ἀρθρου τούτου ριζομένης προθεσμίας, τὸ σῆμα διαγράφεται, συντασσόμενης πράξεως ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου Τμηματάρχου.

6. Ἡ παράτασις ἢ διαγραφὴ δημοσιεύεται ἐν περιλήψει ἐπιμελείᾳ τοῦ ἄρμοδιου Τμηματάρχου ἐν τῷ Δελτίῳ Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

7. Πᾶσα ἀμφισβήτησις μεταξὺ τοῦ αἰτούντος τὴν παράτασιν τῆς προστασίας καὶ τοῦ ἄρμοδιου Τμηματάρχου ὡς καὶ πᾶσα ἀντιρρησης ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὴν § 5 διαγραφὴν λύεται ὑπὸ τῶν Διακστηρίων Σημάτων τῆ αἰτήσε: τοῦ ἐνδιαφερομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Μεταβίβασις.

*Ἀρθρον 20.

Μεταβίβασις.

1. Τὰ ἐπὶ τοῦ σήματος δικαίωμα εἶναι κληρονομητὸν καὶ μεταβίβαστὸν ἐν ζωῇ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς ἣν τοῦτο ἀρροφᾷ.

2. Ἡ σύμβασις, ἢ ἔχουσα ὡς ἀντικείμενον τὴν μεταβίβασιν μόνον τοῦ σήματος εἶναι ἄκυρος.

3. Ἡ μεταβίβασις χωρεῖ καὶ ἀν τὸ σῆμα ἀποτελήται ἐξ ὀνόματος.

4. Ἐὰν τὸ σῆμα ἔχει δηλωθῆ διὰ πλείονα ὁμοειδῆ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ἢ μεταβίβασις τῆς ἐπιχειρήσεως πρὸς ἕτερον ὡς πρὸς ἐν ἐξ αὐτῶν μετὰ τοῦ σήματος, ἀποκλείει εἰς τὸν μεταβιβάσαντα τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἶδη.

5. Ἡ μεταβίβασις ἔχει ἰσχύν ἀπέναντι τῶν τρίτων μόνον μετὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῆς ἐν τῷ βιβλίῳ σημάτων καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς οἰκίας πράξεως καταθέσεως. Διὰ τὴν καταχώρησιν ταύτην ἀπαιτεῖται νὰ προσχθῆ διπλότυπον εἰσπράξεως δραχμῶν πεντακοσίων (500).

*Ἀρθρον 21.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ.

1. Ἐπὶ πλείονων κληρονόμων τὸ σῆμα περιέρχεται εἰς ἐκείνον ἢ ἐκείνους τῶν κληρονόμων, οἵτινες α') τῆ βουλήσει τοῦ κληρονομούμενου, β') κοινῇ συναινέσει, ἢ γ') κατόπιν οἰकाστικῆς ἀποφάσεως συνεχίζουσι τὴν ἐπιχείρησιν.

2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ σῆμα παρμένει ἐν ἰσχύϊ μέχρι ἐκδόσεως τελευταίου ἀποφάσεως δυναμένου νὰ χρησιμοποιοῖ αὐτὸ, ἐκείνους ἢ ἐκείνων, εἰς οὗς ἦθελεν ἐπιτραπῆ δικαστικῶς ἢ προσωρινῇ συνέχεις τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Ὄταν ἡ ἐπιχείρησις συνεχίζεται ὑπὸ πλείονων κληρονόμων, ἢ συνέχεις δεόν νὰ γίνηται ἀπὸ κοινού.

4. Μὴ συνεχιζόμενης ἢ διαπωμένης τῆς ἐπιχειρήσεως τὸ σῆμα ἀποσβέννυται.

5. Γεννωμένης ἀμφισβήτησεως περὶ τοῦ ἐὰν συνεχίζεται ἢ μὴ ἢ ἐπιχειρήσεως, ἀποφασίζουσι τὰ δικαστήρια σημάτων. τῆ αἰτήσε: τοῦ ἐνδιαφερομένου.

*Ἀρθρον 22.

Ἐταιρεία.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 21 ἐφαρμόζονται ἀνυλλῶως καὶ ἐπὶ διαλύσεως ἐταιρείας.

*Ἀρθρον 23.

Κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἐν πτωχεύσει.

1. Ἡ ἀγκυραστικὴ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησις τοῦ σήματος ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ συνόλω αὐτῆς.

2. Ἐπὶ κατασχεσεως ἢ οἰκείᾳ ἐκθέσει κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἄρμόδιον τμηματάρχη καὶ καταχωρίζεται ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις.

3. Ἐπὶ πτωχεύσεως τοῦ δικαιούχου τοῦ σήματος, δύναται τοῦτο νὰ ἐκποιηθῆ, ἀλλὰ μόνον μετὰ τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν ἦτο προσωρισμένον τὸ σῆμα.

4. Ὄταν τὸ σῆμα ἀποτελήται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ δικαιούχου δὲν χωρεῖ κατάσχεσις, οὔτε ἐκποίησις ἐν πτωχεύσει.

**Άρθρον 34.
Προστασία.**

Έπι συσκευασιών ισχύουσιν άπασαι αι διατάξεις του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ειδικαί και μεταβατικά διατάξεις

Άρθρον 35.

Άλλοδαπά σήματα.

1. Έλληνες ή άλλοδαποι έχοντες εκτός της Ελλάδος την επαγγελματικήν αυτών έγκατάστασιν δύνανται να προστατεύωσι κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, εάν εις την πολιτείαν ένθα είναι επαγγελματικώς έγκατεστημένοι προστατεύωνται τα σήματα αυτών και ύφίσταται έν αυτή άμειβαίβτης διά την προστασίαν των ελληνικών σημάτων καθιερωμένη διά διεθνούς συμβάσεως ή δι' άγταλλαγής κυβερνητικής δηλώσεως μεταξύ της Ελλάδος και της άλλοδαπής πολιτείας.

2. Πρός άπόλαυσιν της προστασίας έν Ελλάδα άπαιτείται ή συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος νόμου κατάθεσις του σήματος, διά την όποιαν πλην των κατά το αρθρον 5 στοιχείων προσταπαιτούνται και

α) Απόδειξις της άρμοδίας άλλοδαπής άρχής ότι κατά την νομοθεσίαν της άλλοδαπής πολιτείας, ένθα εφύσικετα ή επαγγελματική έγκατάστασις τού αίτούντος προστατεύεται τó σήμα του όποιου ζήτείται ή έν Ελλάδα κατάθεσις. Η απόδειξις αυτή δέον να άναγράφη την χρονολογίαν της έναρξεως της έν τη άλλοδαπή πολιτεία προστασίας του σήματος, εις περίπτωση δέ σήματος έχοντος ώρισμένην έγχρωμον σύνθεσιν δέον να φέρη έπισηκολογημένον ή έπισυνδεδεμένον τó σήμα κατά την ώρισμένην έγχρωμόν του σύνθεσιν.

β) Ειδικών πληρεξούσιον έγγραμον κεκυρωμένον παρά της άρμοδίας ελληνικής προξενικής άρχής περιέχον και δήλωσιν περί ύπαγωγής εις την δικαιοδοσίαν των έν Αθήναις Δικαστηρίων. Η δήλωσις αυτή δύναται, να άναπληρωθῆ και διά πράξεως του πληρεξούσιου του αίτούντος ένόπιον του άρμοδίου Τμηματάρχου.

3. Πάντος κατά την κατάθεσιν προσαρμόνου ξενογλώσσου έγγραφου κατατίθεται και ή εις την ελληνικήν μετάφρασις, κεκυρωμένη παρά προσώπου έχοντος κατά νόμον δικαίωμα ταύτης μεταφράσεως.

4. Η προστασία του έν Ελλάδα κατατεθέντος άλλοδαπου σήματος παύει αυτοδικαίως έν Ελλάδα, άφ' ης έληξεν ή κατά την νομοθεσίαν της άλλοδαπής πολιτείας προστασία αυτού.

Άρθρον 36.

Δελτίον Έμπορικής και Βιομηχανικής Έδιοκτησίας.

1. Πάσα αι ζημιοιεύσεις, αι γινόμενα διά του Έπισήμου Δελτίου Έμπορικής και Βιομηχανικής Έδιοκτησίας, θα γίνονται έφεξής δι' ειδικού τεύχους της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, εκδιδόμενου κατά δεκαπενθήμερον ύπό τον ύπότιτλον «Δελτίον Έμπορικής και Βιομηχανικής Έδιοκτησίας».

2. Τò κατά το άρθρον 3 του από 1)8 Σεπτεμβρίου 1924 Διατάγματος «Έπίσημον Δελτίον Έμπορικής και Βιομηχανικής Έδιοκτησίας» παύει εκδιδόμενον.

Άρθρον 37.

Άμοιβή μελών δικαστηρίων σημάτων.

Τα κατά τα άρθρα 5 και 10 κατατιθέμενα παρά τῷ Ταμείω Παρακαταθηκών και Δανείων χρηματικά ποσά διά την κατάθεσιν σήματος ή την άσκηση ένδίκου μέσου διατίθενται μεταξύ των συνεδριασάντων μελών του αίκείου δικαστηρίου και του γραμματέως, λαμβάνοντας τó ήμισυ του αναλογούντος εις έκαστον μέλος ποσοτού.

Άρθρον 38.

Μεταβατικά διατάξεις.

1. Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από της 1ης Ιανουαρίου 1940.

Έπι του Έθνικού Τυπογραφείου.

2. Αί ύφιστάμενα έκκρεμείς δηλώσεις περί καταθέσεως σήματος κρίνονται κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου. Ός έκκρεμείς θεωρούνται αι δηλώσεις έφ' όσον δέν άπεφάνθη ή δευτεροβάθμιας έπιτροπή σημάτων, ή δέν παρήλθεν ό χρόνος της προσφυγής ένόπιον της δευτεροβάθμιας έπιτροπής. Ός χρόνος καταθέσεως των έκκρεμών δηλώσεων θεωρείται ό χρόνος της συντάξεως της έπι τη βάση των καταργουμένων διατάξεων έκθέσεως. Αί κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος νόμου ύπάρχουσαι έκκρεμείς δίκαι ένόπιον των τακτικών δικαστηρίων κρίνονται ύπό τούτων έπι τη βάση των προσφισταμένων διατάξεων.

3. Αί προθεσμιαί αι όριζόμενα έν τῷ άρθρω 15 διά την διαγραφην ήδη κατατεθειμένου σήματος τινός κατά τας έν αύτῷ άναφερομένας περιπτώσεις άρχονται από της ισχύος του παρόντος νόμου.

4. Τών πρό της ισχύος του παρόντος νόμου κατατεθειμένων σημάτων των άντικειμένων εις τας διατάξεις των περιπτωσιών δ' και ε' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 3 διατάσσεται ή διαγραφή κατά τó άρθρον 15 του παρόντος αίτήσει του Έπουργού της Έθνικής Οικονομίας, ή του Εισσργελέως των έν Αθήναις Πλημμελειοδικών, ή παντός Έμπορικού και Βιομηχανικού Έπιμελητηρίου. Η περί διαγραφής αίτησις δέον όπως ύπ εληθῆ έντός έτους από της ισχύος του παρόντος.

5. Τών μέχρι τούδε γινόμενων καταθέσεων συσκευασιών ως σημάτων, δύναται να ζητηθῆ ή διαγραφή παρά του δικαιομένου προς τούτο, έντός τριςτίας από της ισχύος του παρόντος νόμου.

6. Από της ισχύος του παρόντος καταργούονται οι νόμοι ΒΡΝΣΤ', 2196, 2659, τó άρθρον 3 του νόμου 2880, ή παράγραφος πρώτη του άρθρου 4 του νόμου 3092 τὰ άρθρα 3, ή δευτέρα παράγραφος του άρθρου 4, τὰ άρθρα 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, ή παράγραφος πρώτη του άρθρου 12 και τó άρθρον 13 του διά τόν νόμου 3462)1928 κρωθέντος Νομοθετικού Διατάγματος της 12 Νομβρίου 1927, ή παράγραφος πρώτη του άρθρου 2 του νόμου 3980, τὰ Β. Δ. της 3ης Οκτωβρίου 1922, 29 Αύγουστου 1923, 12 Απριλίου 1924, της 13ης Ιανουαρίου 1925, της 9)18 Σεπτεμβρίου 1925, τó Π. Δ. της 1ης Φεβρουαρίου 1928, της 7 Αύγουστου 1928, τó από 13 Απριλίου 1935 Π. Δ., ό νόμος 6421 και πάσα άλλη διάταξις άντικειμένη τῷ παρόντι νόμω, τὰ της εκτελέσεως του όποιου κανονισθόνται διά Β. Διαταγμάτων προτάσει του έπι της Έθνικής Οικονομίας Έπουργού εκδιδόμενων, δι' όν δύναται και να καθορισθώσι τὰ έμπαρουμενα ή προίοντα κατά κλάσεις. Κατά την κατάθεσιν του σήματος διά πλείονας της μίας κλάσεις δέον όπως καταβάλλεται ηΐξημένον τέλος καταθέσεως, καθ' ή ειδιώτερην θέλει όρισθῆ διά τών ως ανω Β. Διαταγμάτων.

Έν Αθήναις τη 29 Σεπτεμβρίου 1939,

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Τό Έπουργικόν Συμβούλιον

Ο Προεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τα Μέλη

- ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΑΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΗΣ, I. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Σ. ΠΟΥΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, II. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, II. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΤΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 3 Οκτωβρίου 1939.

Ο έπι της Δικαιοσύνης Έπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ